

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงการต่างประเทศ. ทบวงการพลังงานปรมาณูประเทศ [ออนไลน์]. 2553. แหล่งที่มา: <http://www.mfa.go.th/web/57.php?p=3904> [15 กันยายน 2556]
- เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. หลักความเสมอภาค. รวมบทความกฎหมายมหาชนจากเว็บไซต์ www.pub-law.net เล่ม 3. กรุงเทพฯ : สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ, 2547.
- แก้วสรร อดิโพธิ. สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย. รวมสารรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน, 2541.
- คณะกรรมการด้านวิชาการเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม ศาลปกครอง. รายงานผลโครงการพัฒนาตุลาการศาลปกครองด้านสิ่งแวดล้อม (Green judges): พลังงานกับปัญหาสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : พี.เพส, 2555.
- คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนควรจะได้รับและเกณฑ์ในการออกประกาศเชิญชวนให้ประชาชนเสนอพื้นที่สำหรับตั้งโรงไฟฟ้า. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน, 2555.
- คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม. กระบวนการยุติธรรมสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ บทเรียนจากคดีมาตาพุด. กรุงเทพฯ : ที คิว พี, 2552.
- คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.142/2547
- ชาญวิทย์ ชัยกันย์. บทเรียนจากโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ : ดินดีไซน์, 2554.
- เดชรัตน์ สุขกำเนิด และ ศุภกิจ นันทะวรการ. กรณีศึกษา ความขัดแย้งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการทางด้านพลังงานของประเทศไทย, ธรรมเนียมการมีส่วนร่วมของประชาชนและกระบวนการทางด้านสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สายธาร, 2544.
- ทวีวัตร เครือสาย. ผู้ประสานงานประชาสังคมจังหวัดชุมพร. สัมภาษณ์. 14 กรกฎาคม 2556.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. สัญญาทางปกครอง : เครื่องมือในการจัดทำบริการสาธารณะ [ออนไลน์], 1 มกราคม 2544. แหล่งที่มา: <http://www.pub-law.net/Publaw/view.aspx?ID=693> [15 กันยายน 2556]
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.
- บวรศักดิ์ อูรรณโณ. คำอธิบายกฎหมายมหาชน เล่ม 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2538.
- บวรศักดิ์ อูรรณโณ. กฎหมายมหาชน เล่ม 3 ที่มาและนิติวิธี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2538.
- ปกรณ์ ปาลวงษ์พานิช. กรอบคิดทางกฎหมายสำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชน: ศึกษากรณีดำเนินการกิจการโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.
- ประยูร กาญจนดุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

- ปิติเทพ อยู่ยืนยง. หลักกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ใช้กำหนดมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันภาวะน้ำท่วม. [ออนไลน์], 2554. แหล่งที่มา: <http://www.midnightuniv.org/หลักกฎหมายสิ่งแวดล้อมพื้นฐาน> [16 กันยายน 2556]
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ธนรัช, 2543.
- พันวิวัฒน์ โรจนตันติ. การประสานประโยชน์สาธารณะกับสิทธิเสรีภาพของปัจเจกชนในการตรากฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครอง. คู่มือการศึกษาวิชากฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2542.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. หลักการพื้นฐานของกฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2540.
- วรรณภา ตีระสังขะ. กฎบัตรว่าด้วยเรื่องสิ่งแวดล้อมของประเทศฝรั่งเศส: หลักการพื้นฐานกฎหมายสิ่งแวดล้อม อ้างถึงใน กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมูลนิธิศูนย์กฎหมายสิ่งแวดล้อม. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาฯ รับฟังความคิดเห็น ครั้งที่ 2 – 6 สำหรับ 5 ภูมิภาคทั่วประเทศ โครงการรวบรวมบทบัญญัติกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อจัดทำประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม.
- ศุภพล รัตนากร. เอกสารการประชุมเชิงเทคนิคของการพัฒนาสาธารณูปโภค บททำทนายของการคัดเลือกที่ตั้งโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ จัดโดยทบวงปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย. วันที่ 6 – 9 กรกฎาคม 2553.
- สดใส สว่างไสง. ผู้ประสานงานเครือข่ายผู้ได้รับผลกระทบจากโรงไฟฟ้าชีวมวล และผู้ประสานงานเครือข่ายคนไทยไม่เอาโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ จ.อุบลราชธานี. สัมภาษณ์. 16 กรกฎาคม 2556.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. หลักความเสมอภาค. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 2 (มิถุนายน 2543) : 164-165.
- สรุปและเอกสารประกอบการสัมมนา Understanding nuclear power through success story of the Republic of Korea's nuclear power industry. ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2554 เวลา 09.00-12.00 น. ณ ห้องนราธิป กระทรวงการต่างประเทศ [ออนไลน์], 2554. แหล่งที่มา: <http://www.eastasiawatch.in.th/article.php?section=6&id=804> [15 กันยายน 2556]
- สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน. สรุปแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย (PDP 2010) พ.ศ. 2555 – 2557 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3).
- สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ. รายงานวิจัย เล่ม 1 โครงการศึกษาและจัดทำร่างกฎที่ออกตามความในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติว่าด้วยการกำกับดูแลความปลอดภัยโรงไฟฟ้านิวเคลียร์. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนาคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.
- สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง. หลักความเสมอภาค การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม และการเลือกปฏิบัติที่เป็นธรรม กรุงเทพฯ : สำนักงานศาลปกครอง, 2547.

- สำนักงานศาลปกครอง. เอกสารการบรรยายทางวิชาการ เรื่อง กระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม: ประสบการณ์ของญี่ปุ่นและไทย. กรุงเทพฯ, 2553.
- สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. รัฐธรรมนูญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- แสงระวี สวัสดิบุตร. ปัญหาที่เกิดจากการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขา นิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- อาภาศรี เจริญศรีสกุล. กฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ใช้กับโครงการโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของประเทศไทยสำหรับการก่อสร้าง ติดตั้ง และปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2554.
- อุดมศักดิ์ สินธิพงษ์. กฎหมายว่าด้วยความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบแพ่ง การชดเชย เยียวยา และการระงับข้อพิพาท. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

ภาษาอังกฤษ

- Henry Campbell. Black's Law Dictionary with Pronunciations. 9th ed. (MN: West Pub, Co.,2007)
- International Atomic Energy Agency. List of IAEA Member State. [online]. Available from: <http://www.iaea.org/About/Policy/MemberStates/index.html> [2013,September 16]
- International Atomic Energy Agency. Pillars of Nuclear Cooperation. [online]. Available from: <http://www.iaea.org/OurWork/index.html> [2013,September 16]
- John D. Montgomery, Public Interest In The Ideologies De National Development, The Public Interest (New York : Atherton Press,1967), p.218.
- Rattanakosin Strategy. การสร้างกลไกป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest). [online]. Available from: <https://sites.google.com/site/rattanakosinstrategy/school-of--politics-knowledge/political-development-plan/strategy-3/conflict-of-interest> [2013,September 16]
- Masaomi Koyama. Sustaining Government Support in Japan. Technical Meeting / Workshop on Evaluation Methodology for Nuclear Power Infrastructure Development. 10 - 12 December 2008, Vienna, Austria.
- World Commission on Environment and Development. Our Common Future. (New York, Oxford Press, 1987).

Rebelgroup. Benefit-Sharing Mechanisms in Renewable Energy (RESHARE). Final Report : January 2011.

Stoiber, Bear, ...[et al], Handbook on Nuclear Law. International Atomic Agency, 2003.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

กฎหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบพื้นที่ที่อยู่ข้างเคียงกับโรงผลิตไฟฟ้า

(กฎหมายฉบับที่ 78 วันที่ 6 มิถุนายน 1974)

กฎหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบพื้นที่ที่อยู่ข้างเคียงกับโรงผลิตไฟฟ้าได้บัญญัติขึ้น ดังต่อไปนี้

กฎหมายเกี่ยวกับการจัดระเบียบพื้นที่ที่อยู่ข้างเคียงกับโรงผลิตไฟฟ้า

(เจตนารมณ์)

มาตรา 1. กฎหมายฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ที่อยู่ข้างเคียงกับโรงผลิตไฟฟ้า โดยการส่งเสริมให้มีการจัดระเบียบสาธารณูปโภค ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่การจัดตั้งโรงผลิตไฟฟ้า โดยให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดแก่การดำเนินชีวิตของประชาชน และการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่จะรับประกันพลังงานไฟฟ้าสำรอง

(คำนิยาม)

มาตรา 2. คำว่า “โรงผลิตไฟฟ้า” ตามกฎหมายนี้ ให้หมายความถึง โรงผลิตไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ ทั้งหมด โรงผลิตไฟฟ้าพลังงานความร้อน หรือโรงผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ ที่ได้สร้างขึ้นโดยบุคคลกำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีขอบเขตกว้างกว่าที่คำสั่งคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ และโรงงานทุกประเภทที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรัฐมนตรีเพื่อที่จะนำเชื้อเพลิงนิวเคลียร์กลับมาใช้อีกโดยผ่านเครื่องกำเนิดพลังงานนิวเคลียร์ หรือมีวัตถุประสงค์อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับเครื่องกำเนิดพลังงานนิวเคลียร์อย่างใกล้ชิด

(การกำหนดสถานที่)

มาตรา 3. ให้รัฐมนตรีที่มีอำนาจแต่งตั้งและประกาศกำหนดรายชื่อสถานที่ที่ได้เสนอให้มีการก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้า ดังนี้

- (i) สถานที่ที่มีแผนสำหรับการก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้าที่เป็นที่น่าเชื่อถือ
- (ii) สถานที่ในพื้นที่ที่เคลื่อนย้ายได้ตามที่กำหนดไว้มาตรา 2 วรรคหนึ่ง แห่งกฎหมายส่งเสริมการเคลื่อนย้ายโรงงาน (กฎหมายฉบับที่ 73, 1972) หรือในพื้นที่ที่ไม่ได้อยู่ในเขตส่งเสริมการเคลื่อนย้ายและไม่ได้กำหนดไว้ แต่มีคุณสมบัติตรงตามที่คำสั่งคณะรัฐมนตรีออกไว้โดยคำนึงถึงระดับรวมตัวของโรงงาน
- (iii) สถานที่ที่อยู่ในแนวเดียวกับสาธารณูปโภคที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีของผู้อยู่อาศัยข้างเคียง ที่พบว่าจำเป็นในการอำนวยความสะดวกให้แก่การก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้า

2. ให้รัฐมนตรีที่มีอำนาจปรึกษาหารือกับหัวหน้าหน่วยงานทางปกครองที่เกี่ยวข้องได้ เมื่อมีการเสนอให้มีการกำหนดสถานที่ตามบทบัญญัติของกฎหมายวรรคข้างต้นที่กล่าวมา

(โครงการจัดระเบียบ)

มาตรา 4. ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจัดตั้งโครงการ (ต่อไปในภายหลังจะเรียกว่า “โครงการจัดระเบียบ”) และยื่นขอความอนุมัติจากรัฐมนตรีที่มีอำนาจ โดยคำนึงถึงการจัดระเบียบถนน อ่าว อ่าว ประมง สวนสาธารณะเทศบาล ระบบประปา และสาธารณูปโภคอื่นตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรัฐมนตรี (ต่อไปในภายหลังจะเรียกว่า “สาธารณูปโภค”) ในบริเวณเมืองหลวง เมือง และหมู่บ้าน อันเป็นพื้นที่ที่ถูกกำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งแห่งมาตราก่อน และบริเวณเมืองหลวง เมือง และหมู่บ้านที่อยู่ข้างเคียง(ในกรณีที่สถานที่ที่มีการก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้าพลังน้ำตามที่กำหนดไว้ บริเวณเมืองหลวง เมือง หรือหมู่บ้านที่เป็นที่ตั้งสถานที่นั้น ต่อไปในภายหลังจะเรียกว่า “พื้นที่ข้างเคียง”) ในกรณีนี้ หากเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อที่จะช่วยอำนวยความสะดวกแก่พื้นที่ก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้าในพื้นที่หนึ่ง โครงการจัดระเบียบอาจถูกจัดตั้งขึ้นมากกว่าหนึ่งโครงการขึ้นอยู่กับเมืองหลวง เมือง และหมู่บ้านที่อยู่ในแนวเดียวกับพื้นที่ข้างเคียงที่เกี่ยวข้อง

2. ในกรณีที่พื้นที่สองพื้นที่หรือมากกว่าตามที่กำหนดไว้ตามบทบัญญัติวรรค 1. แห่งมาตราก่อน ตั้งอยู่ใกล้กัน ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจัดตั้งโครงการจัดระเบียบให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ข้างเคียงได้ หากเห็นเป็นการจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดระเบียบสาธารณูปโภคในพื้นที่ข้างเคียง(รวมถึงบริเวณเมืองหลวง เมือง และหมู่บ้านตามที่บัญญัติไว้ในตอนหลังของมาตราก่อน เป็นต้น บทบัญญัติเดียวกันให้นำมาใช้ในภายหลังเช่นกัน)

3. ทุกโครงการจัดระเบียบต้องมีการแสดงเค้าโครงและประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับงานจัดระเบียบ(เว้นแต่งานจัดระเบียบนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 วรรคสองแห่งกฎหมายพิเศษสำหรับการควบคุมพื้นที่ต้นแม่น้ำ (กฎหมายฉบับที่ 118, 1973) และงานดังกล่าวได้มีการทำขึ้นเพื่อเป็นการชดเชยความสูญเสียที่เกิดจากการก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้า) ในบริเวณสาธารณูปโภคที่ถือว่ามีความจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของผู้อยู่อาศัยในบริเวณข้างเคียงและที่ถือว่าจำเป็นต้องมีการจัดระเบียบให้สอดคล้องกับโรงผลิตไฟฟ้าหรือถนนที่ใช้ในการก่อสร้าง ท่าเทียบเรือ และสิ่งก่อสร้างอื่นๆ เกี่ยวกับโรงผลิตไฟฟ้า (ที่เรียกว่า “สิ่งก่อสร้างอื่นๆ เกี่ยวกับโรงผลิตไฟฟ้า” ตามวรรค 5.)

4. กรณีมีการยื่นข้อเสนอให้มีการจัดทำโครงการจัดระเบียบ ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องสอบถามความคิดเห็นของผู้นำในเมืองหลวง เมือง และหมู่บ้านนั้นๆ ตามที่บัญญัติไว้ในวรรค 1. และบุคคลที่ประสงค์จะจัดทำงานตามโครงการจัดระเบียบ (ตามข้อยกเว้นของรัฐ) และบุคคลที่ประสงค์จะก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้า

5. กรณีเห็นว่าเป็นการจำเป็นที่จะต้องจัดทำโครงการจัดระเบียบ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจถามบุคคลที่ก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้าให้จัดทำแผนสำหรับการจัดระเบียบโรงงานเกี่ยวกับโรงผลิตไฟฟ้าในบริเวณข้างเคียงที่เกี่ยวข้อง และอาจแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับแผนได้

6. ทุกโครงการจัดระเบียบต้องมีการพิจารณาให้สอดคล้องกับแผนสำหรับการพัฒนาภูมิภาค หรือการจัดระเบียบตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น และการร่วมมือทางสิ่งแวดล้อมของภูมิภาค

7. เมื่อโครงการจัดระเบียบมีความเหมาะสม รัฐมนตรีที่มีอำนาจต้องอนุมัติเช่นเดียวกันโดยการปรึกษาหารือ

8. เมื่อมีการยื่นข้อเสนอให้อนุมัติโครงการจัดระเบียบตามบทบัญญัติในวรรคก่อน รัฐมนตรีที่มีอำนาจต้องปรึกษาหารือกับหัวหน้าหน่วยงานทางปกครองที่เกี่ยวข้อง

9. ให้นำบทบัญญัติวรรค 1. และวรรค 3. ผ่านวรรคก่อนมาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่โครงการจัดระเบียบมีการเปลี่ยนแปลง

(การดำเนินงาน)

มาตรา 5. งานตามโครงการจัดระเบียบต้องดำเนินการโดยรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นใด ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้และกฎหมายอื่น (และคำสั่งที่มีที่มาจากกฎหมายนั้นๆ) ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นๆ

(การประสานความร่วมมือระหว่างบุคคลเพื่อการก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้า)

มาตรา 6. บุคคลที่ก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้าต้องประสานความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานตามโครงการจัดระเบียบ

(การอุดหนุน)

มาตรา 7. ตามที่คำสั่งคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ รัฐอาจให้ทุนอุดหนุนตามงบประมาณจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (รวมถึงสำนักบริการท่าเรือ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 วรรคหนึ่งแห่งกฎหมายท่าเรือและท่าเทียบเรือ (กฎหมายฉบับที่ 218, 1950) และใช้กับกรณีเดียวกันในมาตราต่อไป) ตามความเหมาะสมแก่ค่าใช้จ่ายสำหรับงานตามโครงการจัดระเบียบ

(การโอนสาธารณสมบัติของแผ่นดินทั่วไป)

มาตรา 8. ในกรณีที่เห็นว่าเป็นการจำเป็นที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของงานตามโครงการจัดระเบียบ รัฐบาลอาจโอนทรัพย์สินของแผ่นดินให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสมแก่ค่าใช้จ่ายในการทำงาน

(การให้ความสนับสนุนด้านการเงินและการทุนจากรัฐบาล)

มาตรา 9. ในกรณีที่เห็นว่าเป็นที่จำเป็นที่จะดำเนินการตามโครงการจัดระเบียบให้ลุล่วง รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านการเงินและการทุนให้แก่บุคคลที่ดำเนินการทำงานตามโครงการจัดระเบียบนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในสองมาตราก่อนได้

มาตรา 10. รัฐมนตรีที่มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ ได้แก่

(i) ในกรณีที่เกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 3 วรรค 1. และในบทเฉพาะกาล วรรค 2. นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและโรงงาน (กรณีเกี่ยวกับโรงผลิตไฟฟ้าพลังความร้อน และโรงผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและโรงงาน)

(ii) ในกรณีเกี่ยวกับการอนุมัติโครงการจัดระเบียบตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 วรรค 7. (ตามนัยว่า บทบัญญัติเหล่านี้สามารถใช้บังคับได้โดยอนุโลมแก่วรรค 9. แห่งมาตราที่กล่าวไว้) ให้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและโรงงาน และรัฐมนตรีที่มีเขตอำนาจเหนืองานตามโครงการจัดระเบียบ (กรณีที่เกี่ยวข้องกับโรงผลิตไฟฟ้าพลังความร้อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและโรงงาน และรัฐมนตรีที่มีเขตอำนาจเหนืองานตามโครงการจัดระเบียบ)

2. รัฐมนตรีที่มีอำนาจตามที่กฎหมายนี้กำหนดไว้ อาจให้อำนาจแก่อธิบดีวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(การมอบอำนาจตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี)

มาตรา 11. วิธีพิจารณาและการบังคับตามกฎหมายนี้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรัฐมนตรี

บทเฉพาะกาล

(วันบังคับใช้กฎหมาย)

1. กฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับนับแต่วันมีคำสั่งคณะรัฐมนตรี ภายใน 4 เดือนนับแต่วันประกาศใช้กฎหมายนี้ อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติมาตรา 7 มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ 1 ตุลาคม 1974

ข้อสังเกต: “วันมีคำสั่งคณะรัฐมนตรี” หมายถึง วันที่มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 1974 ตามคำสั่งคณะรัฐมนตรีฉบับที่ 292 เดือนสิงหาคม 1974

(มาตรการเฉพาะกาล)

2. รัฐมนตรีที่มีอำนาจสามารถกำหนดและประกาศกำหนดให้พื้นที่ที่มีการก่อสร้างโรงผลิตไฟฟ้าที่มีอยู่ในขณะที่กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ให้ตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 3 วรรค 1. (ii) และสำหรับกรณี que เห็นว่าเป็นการจำเป็นในการจัดระเบียบสาธารณสุขปโภคที่จำเป็นในการพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ข้างเคียง

3. ในกรณีที่มีการยื่นข้อเสนอกำหนดพื้นที่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในวรรคก่อน ให้รัฐมนตรีปรึกษาหารือกับหัวหน้าหน่วยงานทางปกครองที่เกี่ยวข้อง

4. พื้นที่ตามที่กำหนดไว้ตามบทบัญญัติแห่งบทเฉพาะกาล วรรค 2. ถือได้ว่ามีกำหนดตามบทบัญญัติมาตรา 3 ข้อ 1.

ภาคผนวก ข.

แบบสัมภาษณ์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง “มาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะ
สำหรับชุมชนรอบโรงไฟฟ้านิวเคลียร์”

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหัวข้อข้างต้นในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยคำว่า “มาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการว่าด้วยการแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะ” ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะหมายถึง กฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นการแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะ อันเป็นผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งเป็นตัวเงิน เช่น การได้รับหุ้นที่แบ่งให้กับครัวเรือนที่พักอาศัยและชุมชนโดยรอบโรงไฟฟ้า การให้ส่วนลดค่าไฟฟ้า การยกเว้นภาษีบางประเภท เงินทุนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ฯลฯ เป็นต้น และมีใช้ตัวเงิน เช่น สิทธิการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมด้านอาชีพ การจ้างงานโดยให้สิทธิคนในท้องถิ่นก่อน การประกันสุขภาพ ฯลฯ เป็นต้นซึ่งประชาชนและชุมชนที่อยู่รอบโรงไฟฟ้านิวเคลียร์จะได้รับ ในฐานะที่ต้องเสียสละประโยชน์ส่วนตนในการรับภาระความเสี่ยงด้านต่าง ๆ เพื่อให้สังคมโดยรวมได้รับประโยชน์จากการใช้ไฟฟ้าที่ผลิตในพื้นที่อยู่อาศัยของตน

ทั้งนี้ ผลการสัมภาษณ์จะใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนามาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะที่ประชาชนควรจะได้รับในอนาคต หากภาครัฐยังยืนยันที่จะเดินหน้าโครงการต่อไป ทั้งนี้ ผู้วิจัยมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ของรัฐแต่อย่างใด แบบสัมภาษณ์นี้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาในทางวิชาการเท่านั้น

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - นามสกุล.....

ให้ข้อมูลในฐานะ.....

.....

.....0.....

วันที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

หมายเหตุ (อื่น ๆ).....

.....

ส่วนที่ 1 ทศนคติทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการโรงไฟฟ้าในภาพรวมของประเทศไทย

1.1 ปัจจุบันท่านเห็นว่าประเทศไทยมีการบริหารจัดการพลังงานไฟฟ้าที่เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

1.2 ท่านเห็นว่าการดำเนินการโรงไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ ในประเทศไทยมีปัญหาและอุปสรรคด้านใด

.....

.....

.....

1.3 ท่านเห็นว่าการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในข้อ 2 จะสามารถดำเนินการอย่างไรจึงประสบความสำเร็จได้

.....

.....

.....

1.4 แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในข้อ 3 ท่านเห็นว่าภาคประชาชนควรจะไปมีส่วนร่วมอย่างไร

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะจากโรงไฟฟ้าพลังงานฟอสซิล (ถ่านหิน น้ำมัน และ ก๊าซธรรมชาติ)

2.1 ท่านเห็นว่ามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันได้แบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะสำหรับชุมชนที่เป็นที่ตั้งโรงไฟฟ้าประเภทถ่านหิน น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2.2 ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคใดที่ทำให้มาตรการทางกฎหมายตามข้อ 2.1 ยังไม่เหมาะสม

.....

.....

.....

2.3 หากมาตรการกฎหมายตามข้อ 2.1 ยังไม่เหมาะสม ท่านเห็นว่าควรเพิ่มมาตรการทางกฎหมายลักษณะใดที่จะสามารถแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะได้อย่างแท้จริง

.....

.....

.....

2.4 นอกจากมาตรการทางกฎหมายที่สามารถแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะได้อย่างเหมาะสมแล้ว
 ท่านเห็นว่ารัฐต้องดำเนินนโยบายหรือดำเนินการทางสังคมอย่างไร เพื่อให้ประชาชนทุกฝ่ายยอมรับ
 โรงไฟฟ้าประเภทถ่านหิน น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะจากโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทน (พลังงาน
 แสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล ฯลฯ)

3.1 ท่านเห็นว่ามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันได้แบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะสำหรับ
 ชุมชนที่เป็นที่ตั้งโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนประเภทต่าง ๆ เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

3.2 ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคใดที่ทำให้มาตรการทางกฎหมายตามข้อ 3.1 ยังไม่เหมาะสม

.....

.....

.....

3.3 หากมาตรการทางกฎหมายตามข้อ 3.1 ยังไม่เหมาะสม ท่านเห็นว่าควรเพิ่มมาตรการทางกฎหมาย
ลักษณะใดที่จะสามารถแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะได้อย่างแท้จริง

.....

.....

.....

3.4 นอกจากมาตรการทางกฎหมายที่สามารถแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะได้อย่างเหมาะสมแล้ว ท่าน
เห็นว่ารัฐต้องดำเนินนโยบายหรือดำเนินการทางสังคมอย่างไร เพื่อให้ประชาชนทุกฝ่ายยอมรับ
โรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนประเภทต่าง ๆ

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะจากโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์

4.1 ท่านเห็นว่ามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันได้แบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะสำหรับ
ชุมชนที่เป็นที่ตั้งโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

4.2 ท่านเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคใดที่ทำให้มาตรการทางกฎหมายตามข้อ 4.1 ยังไม่เหมาะสม

.....

.....

4.3 หากมาตรการกฎหมายตามข้อ 4.1 ยังไม่เหมาะสม ท่านเห็นว่าควรเพิ่มมาตรการทางกฎหมายลักษณะใดที่จะสามารถแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ท่านอาจพิจารณาจากสิทธิประโยชน์ในลักษณะดังต่อไปนี้

4.3.1 ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นตัวเงิน เช่น การได้รับหุ้นที่แบ่งให้กับครัวเรือนที่พักอาศัยและชุมชนโดยรอบโรงไฟฟ้า การให้ส่วนลดค่าไฟฟ้า การยกเว้นภาษีบางประเภทเงินทุนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ฯลฯ เป็นต้น

.....

.....

4.3.2 ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ที่มิใช่ตัวเงิน เช่น สิทธิการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมด้านอาชีพ การจ้างงานโดยให้สิทธิคนในท้องถิ่นก่อน การประกันสุขภาพ ฯลฯ เป็นต้น

.....

.....

4.3.3 ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากรูปแบบข้างต้น

.....

.....

4.4 นอกจากมาตรการทางกฎหมายที่สามารถแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะได้อย่างเหมาะสมแล้ว ท่านเห็นว่ารัฐต้องดำเนินนโยบายหรือดำเนินการทางสังคมอย่างไร เพื่อให้ประชาชนทุกฝ่ายยอมรับโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์

.....

.....

4.5 ท่านคิดว่าหน่วยงานของรัฐใดที่ควรเป็นผู้มีบทบาทและรับผิดชอบการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการแบ่งปันผลประโยชน์สาธารณะสำหรับชุมชนรอบโรงไฟฟ้านิวเคลียร์

.....

.....

4.6 ท่านคิดว่าปัญหาสำคัญเกี่ยวกับโครงการโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ทั้งของต่างประเทศและโครงการในประเทศไทยนั้นคืออะไร และจะมีแนวทางแก้ไขได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ภาคผนวก ค.

สรุปความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์
ทัศนคติทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการโรงไฟฟ้าของประเทศไทย¹

ประเด็นการสัมภาษณ์	ความเห็นผู้ให้สัมภาษณ์
<p>ปัจจุบันท่านเห็นว่าประเทศไทยมีการบริหารจัดการพลังงานไฟฟ้าที่เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด</p>	<p>(คุณทวีวัตร) ประชาชนยังไม่รับรู้ถึงเรื่องการวางแผน เพราะเหตุที่คัดค้านไม่รู้ถึงเรื่องการวางแผน เป็นแผนจริงหรือแผนเท็จ ข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนมันจริงหรือไม่ หรือเป็นเฉพาะกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่ทำข้อมูลแล้วนำมาใช้ เช่น ใช้ในเรื่องค่าไฟที่สูงที่สุดในเดือนเมษายน แต่ตัวอื่นไม่ได้หาค่าเฉลี่ย</p> <p>(คุณสตี) การจัดการและการบูรณาการการจัดการของระบบมันไม่ไปด้วยกัน คือหน่วยที่จะสร้างก็คือสร้างอย่างเดียว การไฟฟ้าจะสร้างก็คือสร้างอย่างเดียว</p>
<p>ท่านเห็นว่าการดำเนินการโรงงานประเภทต่างๆ ในประเทศไทยมีปัญหาและอุปสรรคด้านใด</p>	<p>(คุณทวีวัตร) ปัญหาเรื่องการจัดการเรื่องการจัดการข้อมูล เพราะว่าข้อมูลส่วนหนึ่ง มันไม่ได้ถูกบอกกับประชาชนรับรู้ เช่น กำลังไฟ การคิดหน่วยค่าไฟ รวมถึงการบริหารจัดการเรื่องความคิดทั้งระบบ ไม่ได้ถูกสื่อสาร เพียงแต่ประชาชนต้องทำอย่างนั้นต้องทำอย่างนี้ ซึ่งได้รับข้อมูลไม่ตรงกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้น ถ้าวางแผนจะสร้างแล้ว สร้างเพราะอะไร แต่ปัญหาขณะนี้คือจะสร้าง เป็นหลักประชาธิปไตยขั้นพื้นฐานไม่มี อย่างประเทศเยอรมันหรือกรณีประเทศในแถบตอนบน เช่น สวิสเซอร์แลนด์ มีทิศทางการใช้พลังงานหมุนเวียนที่ชัดเจนมาตลอดจริงๆ เขามีบทเรียนมากกว่าเรา ทั้งๆ ที่เขามีทรัพยากรน้อยกว่า เรามีพลังงานหมุนเวียนมากทั้งน้ำ ชีวมวล แต่เราไม่นำมาใช้ประโยชน์ ซึ่งถ้าประเมินในเรื่องผลกระทบต่อในอนาคตไม่ว่าเรื่องการเกิดโลกร้อน เรื่องผลกระทบต่อพื้นที่ที่มีผลด้วย แต่ประเทศเราไม่ได้คำนวณถึงผลกระทบมากกว่าผลผลิตเท่าไร ผลกระทบต่อชุมชน ผลกระทบต่อวิถีชีวิต</p>

¹ สัมภาษณ์คุณทวีวัตร เครือสาย เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2556 และคุณสตี สร้างโตก เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2556

ประเด็นการสัมภาษณ์	ความเห็นผู้ให้สัมภาษณ์
	(คุณสดใส) เราคำนวณเฉพาะต้นทุน ซึ่งเรื่องการควบคุมผลประโยชน์ของกิจการด้านพลังงานอยู่ในเฉพาะคนกลุ่มหนึ่ง ไม่ได้อยู่ของรัฐจริงๆ อยู่บนผลประโยชน์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับธุรกิจด้านพลังงาน รวมถึงนโยบายการเมืองที่เข้ามากำกับแผน กำกับทิศทางพลังงาน เข้าไปตรวจสอบได้ว่าธุรกิจด้านพลังงานมีอยู่ไม่กี่กลุ่มบริษัทที่ควบคุมในเรื่องนี้
ท่านเห็นว่าการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวจะสามารถดำเนินการอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จได้	(คุณทวีวัตร) การสร้างองค์ความรู้เพื่อจัดทำแผนอย่างเหมาะสมยังไม่มีอย่างกระทรวงพลังงาน มีองค์ความรู้เรื่องพลังงานแล้วก็เสนอพลังงานทดแทน มีแผนพลังงานอนุรักษ์และทดแทน 20 ปี ถามว่าถ้าหากว่าผู้บริหารประเทศเอา 2 ส่วน มาบูรณาการ เหมือนองค์ความรู้ของท้องถิ่นกับนักวิชาการ มาบูรณาการกัน ถามว่าทำไมจะไปกันไม่ได้ ถามว่า กฟผ. คิดอะไรหรือไม่กับแผนพลังงานทดแทน 20 ปี หรือแม้แต่กระทรวงพลังงานเองที่ทำแผนขึ้นมาเองได้หยิบยกแผนดังกล่าวขึ้นมาใช้หรือไม่ (คุณสดใส) ในการทำแผน PDP ถ้าหากว่ามีการใช้แผนพลังงานทดแทน ก็จะสามารถที่มีพลังงานสำรอง 1000 กว่าเมกกะวัตต์ ได้ 10,000 กว่าเมกกะวัตต์ ไม่จำเป็นต้องสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ แล้วก็ไม่จำเป็นต้องสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินอีกหลายโรง
แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคข้างต้นนั้น ท่านเห็นว่าภาคประชาชนควรจะไปมีส่วนร่วมอย่างไร	(คุณทวีวัตร) ในขั้นตอนดำเนินการ ขอให้จริงใจหลายส่วน ที่ไม่ว่าจะเป็นที่จังหวัดราชบุรี หรือที่โรงไฟฟ้าขนอม โรงไฟฟ้าแม่เมาะพบว่า กองทุนรอบโรงไฟฟ้าไม่ได้บริการเพื่อสาธารณะ แต่ถูกบริการเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองของกลุ่มธุรกิจท้องถิ่น ผลประโยชน์ในท้องถิ่นกับข้าราชการและนักการเมืองในท้องถิ่น เช่น กรณีกรุงเทพมหานครที่ไปซื้อรถยนต์ให้ผู้ว่า ดังนั้น กองทุนฯ ต้องมีระบบการเยียวยาชดเชยกับผู้ที่ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน อย่างกรณีของเวียดนามซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้ถ่านหินเพื่อเป็นทรัพยากรซึ่งเป็นรายได้เข้าประเทศ แต่ว่าเมืองที่ทำถ่านหินเมืองที่ผลิตถ่านหินที่ส่งออก จะมีประชากรที่มีอายุเฉลี่ยไม่เกิน 50 ปี แต่ว่ารัฐก็ชดเชยคนที่มื่ออาชีพอยู่ในพื้นที่ที่ทำการกิจการโรงไฟฟ้า เรื่องสวัสดิการทุนการศึกษา นี่ขนาดประเทศที่เขาบอกว่าเขาไม่ได้เป็นประชาธิปไตย (คุณสดใส) ในเรื่องนี้จะต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกันอย่างแท้จริง ช่องทางและการรายงานผลต่อสังคมต่อสาธารณะซึ่งเป็นช่องทางในการ

ประเด็นการสัมภาษณ์	ความเห็นผู้ให้สัมภาษณ์
	<p>ตรวจสอบ แต่ปัจจุบันก็ขาดหายไปเนื่องจากไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วม ไม่ได้ติดตามปฏิบัติ ไม่รู้ข้อมูลก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง</p> <p>(คุณทวีวัตร) การจัดกระบวนการอย่างไรที่จะให้คนในพื้นที่มาจากตัวแทนของประชาชนจริงๆ ไม่ใช่ตัวแทนของกลุ่มและพวกพ้องในพื้นที่ ถ้ากำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการรอบโรงไฟฟ้ามีกรรมการ ให้มีตัวแทนท้องถิ่น มีประชาชน มีตัวแทน ถ้าคนในภาคประชาชน 3 คนนี้ แต่ในกระบวนการจริงพบว่าคนเข้ามาบริหารเป็นคนจัดการหมด หากได้ทั้ง 3 ส่วนนี้มาในฐานะตัวแทนกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ อาจจะต้องไปออกแบบกระบวนการ การได้มาซึ่งผู้แทนของประชาชนต้องเป็นกระบวนการที่แท้จริง สามารถต่อรอง หรือรักษาผลประโยชน์ให้ประชาชนได้อย่างแท้จริง อีกส่วนหนึ่งก็คือเรื่องถ้าได้ผู้แทนที่แท้จริง ไม่ว่าจะมียอำนาจในการติดตาม ตรวจสอบ ตัวข้อมูลที่ต้องสื่อสาร เช่น ปีนี้กองทุนมีเงินงบประมาณ 6 ล้านบาท ทำอะไรบ้าง ที่ไหน ผลเป็นอย่างไรเป็นต้น ซึ่งในขณะนี้ยังไม่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง</p>

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายชาญวิทย์ ชัยกันย์ เกิดวันที่ 6 มีนาคม 2520 สำเร็จการศึกษารัฐศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง, วารศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ Master of Arts in Area Studies, University of Tsukuba, Japan. ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งพนักงานคดีปกครองชำนาญการ สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

